

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoP/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418206325
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4418206325.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovej a sudkýň JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: M. M., nar. XX. XX. XXXX, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov: O. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. H., J. XXX/XX, zastúpená: JUDr. Silvia Gancárová, so sídlom Nitra, Bottova 32/A a M. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XXX, zastúpený: Advokátska kancelária Perhács, s.r.o., so sídlom Jelenec 353, o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností a o návrhu otca na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 26. 11. 2021, č. k. 11P/267/2018-616, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, týkajúcej sa zročného výživného vo výroku V. rozsudku a vo výroku o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zveril maloleté dieťa M. M. do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 200,- eur mesačne počnúc od 08. 11. 2018, vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca do rúk matky. Zároveň rozhodol, že zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia a návrh otca na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti zamietol. Zročné výživné za čas od 08. 11. 2018 do 30. 11. 2021 vo výške 4.490,- eur zaviazal otca zaplatiť v dvoch splátkach po 2.245,- eur spolu s bežným výživným až do vyrovnania, pod stratou výhody splátok, od vykonateľnosti rozsudku. Upravil styk otca s maloletým dieťaťom tak, že otec sa bude stýkať každý nepárny týždeň v roku v čase od štvrtka od 15,00 hod. do nasledujúceho pondelka do 8,00 hod., každý párný týždeň v roku v čase od stredy od 15,00 hod. do piatka do 8,00 hod. a táto úprava styku nebude platiť počas Vianočných sviatkov, Veľkonočných sviatkov a počas letných školských prázdnin. Otec je oprávnený maloleté dieťa v určený čas prevziať v školskom zariadení a po ukončení styku v určenom čase je povinný maloleté dieťa odovzdať do školského zariadenia a matka je povinná maloleté dieťa na tento styk pripraviť. Zároveň schválil dohodu rodičov, v zmysle ktorej je otec oprávnený sa stýkať s maloletým dieťaťom počas vianočných sviatkov každý rok 25. 12. od 9,00 hod. do 20,00 hod. a každý nepárny rok od 29. 12. od 9,00 hod. do 01. 01. nasledujúceho roka do 20,00 hodiny. Ďalej je otec oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom počas Veľkonočných sviatkov každý párný rok od Bielej soboty od 15,00 hod. do Veľkonočného pondelka do 19,00 hod. a každý nepárny rok na Veľkonočný pondelok od 10,00 hod. do 20,00 hod. Počas letných školských prázdnin je otec oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom každý rok, od 01. 07. od 9,00 hod., do 15. 07. do 20,00 hod. a od 01. 08. od 9,00 hod. do 15. 08. do 20,00 hod. Otec je oprávnený maloleté dieťa v určený čas prevziať v mieste bydliska matky a po ukončení styku v určenom čase je povinný maloleté dieťa matke v mieste bydliska odovzdať. Matka je povinná maloleté dieťa na tento styk pripraviť a v určený čas ho otcovi odovzdať. Súd

návrh na nariadenie konzultácií rodičov a maloletého dieťaťa zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že matka sa návrhom podaným dňa 08. 11. 2018 domáhala, aby maloleté dieťa bolo zverené do jej osobnej starostlivosti a otca žiadala zaviazat' na platenie výživného vo výške 200,- eur mesačne od podania návrhu. Otec navrhol zverit' maloleté dieťa do striedavej osobnej starostlivosti. Súd vo veci rozhodol dňa 26. 11. 2021. Na pojednávaní sa účastníci a ich právni zástupcovia vzdali práva na podanie odvolania voči rozsudku, okrem výroku V., ktorý sa týka zročného výživného. Vzhľadom na to, že sa rodičia, ich právni zástupcovia a kolízna opatrovníčka vzdali práva na podanie odvolania voči rozsudku, okrem výroku V., súd v zmysle § 221 CSP tieto časti rozsudku neodôvodňoval. Účastníci sa nevzdali práva na podanie odvolania voči výroku V., ktorý sa týka zročného výživného. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že otec platí na maloleté dieťa výživné v zmysle neodkladného opatrenia vo výške 60,- eur mesačne od decembra 2018. Okrem toho sa rodičia zhodli na tom, že otec zaplatil 2x po 100,- eur a 550,- eur. Tvrdenie otca, že matke zaplatil 1.400,- eur, súd nemal žiadnym spôsobom preukázané. Keďže súd zaviazal otca na platenie výživného vo výške 200,- eur mesačne od podania návrhu, výživné za obdobie od 08. 11. 2018 do 30. 11. 2021 predstavovalo 7.400,- eur. Otec zaplatil na výživnom sumu 2.910,- eur (36 mesiacov x 60,- eur). Okrem toho sa rodičia zhodli, že otec zaplatil 550,- eur a 200,- eur. Zročné výživné za uvedené obdobie tak predstavuje sumu 4.490,- eur, ktoré súd povolil otcovi zaplatit' v dvoch splátkach po 2.245,- eur, pretože príjem otca podľa názoru súdu neumožňuje otcovi zročné výživné zaplatit' naraz. Súdom určená výška splátok na jednej strane zabezpečí dostatok finančných prostriedkov na pokrytie potrieb maloletého dieťaťa a na druhej strane nezaťažá výdavky otca neprimeraným spôsobom.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti zročného výživného napadol v zákonnej lehote odvolaním otec a domáhal sa jeho zmeny tak, že zročné výživné vo výške 4.490,- eur bude oprávnený splácať v splátkach po 150,- eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania, pod stratou výhody splátok od vykonateľnosti rozsudku. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že v záujme maloletého dieťaťa sa vzdal práva na podanie odvolania proti rozsudku, okrem výroku V., ktorý sa týka zročného výživného. Uviedol, že priznanú výšku výživného nemožno nijako považovať za zodpovedajúcu odôvodneným potrebám 4-ročného dieťaťa. Súd prvej inštancie k otázke reálnej výšky potrieb maloletého dieťaťa nevykonal žiadne dokazovanie. Podľa jeho presvedčenia, keď proti výroku II. nepodal odvolanie, súdom určené výživné na 4-ročné dieťa takmer vo výške životného minima na plnoletú fyzickú osobu je nadštandardné. Súd neskúmal, či sa zmenili odôvodnené potreby maloletého dieťaťa od času rozhodovania neodkladným opatrením, kedy súd prvej inštancie zaviazal prispievať na výživu maloletého dieťaťa v nevyhnutnej miere vo výške 60,- eur. Nekonkretizoval, v čom sa jeho výdavky zvýšili, aké výdavky mu pribudli, či ide o zmenu podstatnú. Rovnako tomu je, pokiaľ ide o pomery rodičov, teda nebolo zistené, či, ako, kedy a z akých dôvodov sa zmenila ich životná úroveň a v akej sume sú schopní podieľať sa na výžive maloletého. Zaplatenie zročného výživného v dvoch splátkach po 2.245,- eur by otcovi maloletého dieťaťa vznikli nárazovo neprimerané výdavky. Takéto rozhodnutie nezodpovedá možnostiam a schopnostiam otca, ani samotným reálnym potrebám maloletého.

3. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka, ktorá navrhla jeho odvolanie v plnom rozsahu zamietnuť. Vo svojom vyjadrení uviedla, že otec sa v priebehu celého konania prezentoval ako veľmi dobre zarábajúci podnikateľ - SZČO. Uvádza, že je bohatý, úspešný, finančne zabezpečený a pre syna je ochotný aj finančne urobiť všetko. Do konania ohľadom svojich majetkových pomerov doložil dlhý výpis jeho majetkových pozitív v podobe množstva listov vlastníctva rôznych nehnuteľností. Pri určovaní frekvencie styku so synom tvrdil, že je ochotný ho aj denne vozit' z JD. do škôlky vo I., nakoľko s financovaním dopravy syna nemá problém. Tvrdil, že dieťaťu, aj matke kúpi všetko, čo potrebujú, ak ho matka o to požiada. Na druhej strane matka maloletého počas celého konania bola nezamestnaná z dôvodu starostlivosti o maloletého, čo dlhodobo poznačilo jej životnú úroveň. Počas celého obdobia otec platil výživné len na základe neodkladného opatrenia v minimálnej výške 60,- eur mesačne. Matka žila a stále žije v rodinnom dome jej rodičov, ktorí významnou mierou prebrali na seba úhradu nákladov za platby v domácnosti a matke všemožne pomáhali. Nemôže súhlasiť s odôvodnením odvolania otca, že súd nevykonal dostatočné dokazovanie ohľadom potrieb maloletého. Súd vykonal dokazovanie v zmysle zákona v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie. Matka predložila listinné dôkazy o svojich výdavkoch a vyjadrila sa, že na základe zásahov otca nemohla dosiaľ začať pracovať. Otec nič z uvedeného na pojednávaní nerozporoval, s predloženými listinnými dôkazmi a tvrdeniami matky ohľadom jej výdavkov a rozhodnutím súdu ohľadom výšky výživného súhlasil bez námietok. Otec mohol vedieť, že výživné vo výške 60,- eur je len dočasné a že je nezodpovedajúce reálnym potrebám maloletého, a preto sa v konaní vo veci samej bude nanovo určovať. Bolo v jeho finančných možnostiach a osobnostných

schopnostiach dopredu sa na tento fakt pripraviť vytvorením si dostatočnej finančnej rezervy. Dve splátky po 2.245,- eur nie sú podľa jej názoru pre otca v jeho postavení a finančných pomeroch likvidačné a je v jeho možnostiach ich zaplatiť. Matka bez priamej pomoci najbližšej rodiny s ubytovaním a úhradou jej nákladov by reálne nemohla sama tak, ako mnohé iné osamelé matky, s maloletým existovať. Bude preto v súlade s možnosťami odporcu najlepším záujmom maloletého, aj v súlade s dobrými mravmi, keď otec zročné výživné uhradí v dvoch splátkach. Návrh otca, aby zročné výživné splácal v mesačných splátkach po 150,- eur, považuje za taký, ktorý nie je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa.

4. K odvolaniu sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že je toho názoru, že najlepší záujem maloletého dieťaťa je sledovaný v samotnom splatení zročného výživného zo strany otca bez ohľadu na počet jeho splátok.

5. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka sa vyjadrila matka, ktorá uviedla, že konštatovanie, že je v záujme maloletého splatenie zročného výživného v akýchkoľvek splátkach, považuje za veľmi alibistické a proti záujmom a prospechu maloletého. Z jej pohľadu je dôležité, aby zročné výživné bolo vyplatené v čo najväčších splátkach a čo najskôr. Jedná sa totiž o peniaze, ktoré pre potreby maloletého a za otca maloletého sponzorovali starí rodičia z matkinej strany, nakoľko matkin príjem v rozhodnom čase nijako nedosahoval potrebnú výšku. Je toho názoru, že súd prvej inštancie vo veci maloletého M. veľmi dobre zvážil a vyhodnotil jeho najlepší záujem. Preto navrhla, aby rozsudok odvolací súd v napadnutej časti potvrdil.

6. K vyjadreniu matky a kolízneho opatrovníka sa vyjadril otec, ktorý uviedol, že naďalej namieta, že výška splátok zročného výživného nezodpovedá jeho možnostiam a schopnostiam, ale predovšetkým nezodpovedá ani samotným reálnym potrebám maloletého. Taktiež sa nejaví byť účelné, aby zročné výživné bolo zaplatené v súdom určených splátkach vzhľadom na existujúce oprávnené pochybnosti, že tieto peňažné prostriedky by neboli použité v prospech maloletého dieťaťa, ale na pokrytie potrieb starých rodičov maloletého. Poukázal na skutočnosť, že matka maloletého je ovplyvnená v dôsledku zámerného pôsobenia svojej matky a na základe jej rád odišla spolu s maloletým od neho do útulku, aj keď nebola nikdy týraná, ani sexuálne zneužívaná, nebola obeťou domáceho násillia a nenachádzala sa ani v krízovej životnej situácii. V tejto súvislosti navrhol k nepravdivým tvrdeniam matky vypočítať detskú lekárku maloletého, ako aj riaditeľku materskej školy, ktorú maloletý navštevuje. Otec k vyjadreniu kolízneho opatrovníka nemal žiadne námietky.

7. K vyjadreniu otca sa vyjadrila matka, ktorá uviedla, že nie je pravdou, čo tvrdí protistrana, že podiel matky na výžive maloletého nemôže byť kompenzovaný osobnou starostlivosťou, ale mala by sa podieľať na jeho výžive rovnakým dielom. Tiež nie je známe, kde sa nabrali jeho oprávnené pochybnosti, že tieto finančné prostriedky by neboli použité v prospech maloletého dieťaťa. Písomné tvrdenia právneho zástupcu otca nemajú žiadny súvis s predmetom a obsahom odvolania, a preto nemá dôvod zaujímať k nim akékoľvek stanovisko. Len poznamenala, že ani výšku výživného, ani starostlivosť o maloletého otec na pojednávaní nenamietal, voči rozsudku v týchto bodoch sa neodvolal. Poukázala na znalecký posudok, ktorý vystihol charakteristiku osobnosti otca, ktorú považuje za veľmi výstižnú a vysvetľujúcu a jeho neustálu potrebu nesúhlasí s výrokmi súdu a dať donekonečna rozsudok súdu, aj keď sa voči nemu vo všetkých bodoch neodvolal a vytvárať ďalšie a ďalšie konflikty a podávať nezmyselné trestné oznámenia.

8. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti a konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65 až 67 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok - ďalej len CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. V prejednávanej veci súd maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia. Otca zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 200,- eur mesačne, počnúc od 08. 11. 2018 a návrh otca na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti zamietol. O zročnom výživnom vo výške 4.490,- eur rozhodol tak, že otec je povinný ho zaplatiť v dvoch splátkach po 2.245,- eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania, pod stratou výhody splátok od vykonateľnosti rozsudku. V ďalších častiach pod bodom VI. až XII. upravil styk otca s maloletým dieťaťom a návrh na nariadenie konzultácie rodičov a maloletého

dieťaťa zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním otec, avšak len v časti zročného výživného, preto v ostatných častiach (okrem rozhodnutí o náhrade trov konania) rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť v dôsledku absencií odvolania v tejto časti. Aj keď otec vo svojom odvolaní vyslovene udáva, že podáva odvolanie len proti výroku V., týkajúci sa zročného výživného, napriek tomu sa vyjadruje k výške vyživovacej povinnosti, keď priznanú výšku výživného možno nejako považovať za zodpovedajúcu odôvodneným potrebám 4-ročného dieťaťa a namieta, že súd prvej inštancie v tomto smere nevykonal žiadne dokazovanie. V tomto smere je potrebné podotknúť, že tieto jeho námietky sú plne irelevantné, pretože nevykonanie potrebného dokazovania by mohol namietať len v prípade, ak by sa odvolal aj voči výške vyživovacej povinnosti, v tejto časti však odvolanie nepodal, a preto na tieto jeho námietky odvolací súd neprihliadal.

10. Keďže odvolací súd je v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP viazaný odvolacími dôvodmi, ako ďalší odvolací dôvod otec namieta, že súd neskúmal, či sa zmenili odôvodnené potreby maloletého dieťaťa od času rozhodovania neodkladným opatrením a či ide o zmenu podstatnú. Tiež nebolo zistené, kedy a z akých dôvodov sa zmenila životná úroveň rodičov a ako sú schopní podieľať sa na výžive maloletého. V tejto súvislosti odvolací súd podotýka, že neodkladné opatrenie umožňuje pružne riešiť situáciu, keď je potrebný urýchlenný zásah súdu. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení z dôvodu, že nariadenie neodkladného opatrenia má dočasný neodkladný a predbežný charakter. V dôsledku toho sa nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení by mal súd vykonávať dokazovanie. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Ak by sa v konaní o nariadení neodkladného opatrenia malo trvať na požiadavke riadneho vykonania a hodnotenia dôkazov, mohol by byť účel tohto procesného inštitútu zmarený, pretože základnými znakmi neodkladných opatrení sú ich dočasnosť a provizórnosť. Dočasnou úpravou urobenou vo forme neodkladného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov, ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak. Z uvedeného vyplýva, že súd ani nemohol porovnávať pomery v čase, keď bolo rozhodované neodkladným opatrením, pretože v tomto smere, ako sám súd prvej inštancie konštatoval vo svojom rozhodnutí, neboli pomery rodičov zisťované, keď nebol zisťovaný ani príjem otca. Napokon konštatoval, že bolo potrebné len dočasne upraviť vyživovacie povinnosti otca k maloletému dieťaťu do doby, pokiaľ bude rozhodnuté vo veci samej a určil výživné len v nevyhnutnej miere, a to na uspokojovanie základných životných potrieb maloletého dieťaťa. Preto i táto jeho námietka je bezpredmetná, keď súd v konaní vo veci samej po riadne vykonanom dokazovaní rozhodne na základe riadne zisteného skutkového stavu, ktorý sa v konaní o nariadení neodkladného opatrenia nemusí zisťovať.

11. V konečnom otec namieta, že súd vyvodil nesprávny právny záver pri rozhodovaní o zaplatení zročného výživného v dvoch splátkach, keď len jednou vetou odôvodnil, že v dôsledku toho by otcovi vznikli nárazovo neprímerané výdavky a takéto rozhodnutie nezodpovedá jeho možnostiam a schopnostiam otca a reálnym potrebám maloletého dieťaťa. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o povolení splátok vychádzal zo samotného vyjadrenia otca v priebehu celého konania, keď tento sa vyjadroval, že má dostatok finančných prostriedkov, vie si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi riadne plniť a je ochotný sa podieľať na všetkých jeho odôvodnených potrebách.

12. V zmysle ust. § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených potrebách určiť dlhšiu lehotu. Z uvedeného vyplýva, že len v odôvodnených prípadoch môže súd určiť lehotu dlhšiu. Dlhšiu lehotu súd stanoví podľa okolností daného prípadu, napríklad podľa sociálnej a rodinnej situácie, zdravotného stavu osoby, ktorej sa ukladá povinnosť a podobne. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o povolení splátok vychádzal z riadne zisteného skutkového stavu, keď konštatoval, že otec je dostatočne finančne zabezpečený, preto určiť dlhšiu lehotu, ako stanovil súd prvej inštancie v dôsledku sociálnej a rodinnej situácie otca, neprichádzalo do úvahy, naviac sám vo svojom odvolaní neuviedol, z akých dôvodov povolenie zaplatenia zročného výživného v dvoch splátkach by nezodpovedalo jeho možnostiam a schopnostiam. Nehovoriac o tom, že namieta aj reálne potreby maloletého. Toto sú len jeho špekulatívne úvahy, že výživné by mohlo slúžiť

nie na uspokojenie potrieb maloletého dieťaťa, ale na potreby rodiny matky, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, keď tieto jeho tvrdenia ničím nepodložil. V závere je potrebné podotknúť, že otec sa na výžive maloletého dieťaťa doposiaľ podieľal len v nevyhnutnej miere, a to vo výške 60,- eur mesačne, ktoré výživné nemohlo ani zďaleka uspokojovať odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Navyše takto prispieval na jeho výživu od roku 2018, čiže sám spôsobil situáciu, že ročné výživné za uvedené obdobie narástlo do takej výšky, ako bolo rozhodnuté. Preto odvolací súd nedospel k záveru, že by nebolo v jeho schopnostiach a možnostiach toto ročné výživné zaplatiť v dvoch splátkach tak, ako rozhodol súd prvej inštancie a tiež nemohol prihliadnuť na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktorý uviedol, že je bezpredmetné, v akých splátkach sa ročné výživné povolí splácať, podstatné je, aby ročné výživné bolo zaplatené. S týmto jeho názorom odvolací súd nesúhlasí, pretože tak, ako žiadal otec ročné výživné, ktoré presahuje sumu 4.000,- eur, zaplatiť v 150,- eur mesačných splátkach, by takáto doba bola neprimerane dlhá na uspokojovanie potrieb maloletého dieťaťa, ktoré už mali byť uspokojené v minulosti, t. j. od roku 2018 a povolenie takýchto splátok by nepochybne nebolo v záujme maloletého dieťaťa. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, týkajúcej sa ročného výživného a povolenia zaplataenia tohto ročného výživného v dvoch splátkach po 2.450,- eur mesačne spolu s bežným výživným ako vecne správne v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Potvrdil rozhodnutie v časti o nároku na náhradu trov konania, keď i v tejto časti je rozsudok súdu prvej inštancie vecne správny.

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP). Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie podľa § 379 ods. 1 a 2 CMP, môže mu súd uložiť pokutu do 1.000 eur (§ 382 ods. 1 CMP) a to opakovane za každé porušenie povinností vyplývajúcej z rozhodnutia (§ 382 ods. 1 CMP).

Ak výzva súdu na dobrovoľné splnenie povinnosti zostane bezvýsledná, a ak to povaha veci pripúšťa, súd môže rozhodnúť o tom, že príslušný štátny orgán zastaví výplatu rodičovského príspevku povinnému podľa osobitného predpisu a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa povinnému podľa osobitného predpisu (§ 383 ods. 1 CMP).

Ak úkony a opatrenia súdu smerujúce k dobrovoľnému splneniu povinnosti zostali bezvýsledné, súd výkon rozhodnutia uskutoční (§ 384 ods. 1 CMP).

Exekúciu možno vykonať len podľa zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na vykonanie exekúcie je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať

- a/ zrážkami zo mzdy a z iných príjmov
- b/ príkazom pohľadávky
- c/ predajom hnutelných vecí
- d/ predajom cenných papierov
- e/ predajom nehnuteľnosti
- f/ predajom podniku
- g/ príkazom na zdržanie vodičského preukazu.